

Κ.Γ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 657/2010
ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 18ο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Νικόλαο Καλογήρου, Πρόεδρο Εφετών, Παρασκευή Μεντζελοπούλου, Σοφία Κανατάκη - Μπαμπανικολού - Εισηγήτρια, Εφέτες, και από τη Γραμματέα Στυλιανή Τζανιδάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Νοεμβρίου 2009 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ-ΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ:

Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία _____, που
εδρεύει στο _____ και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε με δήλωση
του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο
δικηγόρο της, Πάνο Ι. Αλεξανδρή.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ-ΚΛΗΣΗ

ΕΦΕΣΙΒΑΗΤΩΝ: 1) Μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ «ΟΣΔΕΛ» Συν.Πε, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Δερβενίων 6 και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΤΟΥΣ, που έχει την έδρα του στην Αθήνα, οδός Κωλέττη 14 και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΩΝ «ΦΟΙΒΟΣ», που έχει την έδρα του στην Αθήνα, οδός Χαριλάου Τρικούπη 83 και εκπροσωπείται νόμιμα, και 4) Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟΥ - «ΘΕΣΠΙΣ» Συν.Π.Ε, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ψαρομηλίγκου 24 και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι άπαντες εκπροσωπήθηκαν με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους, Γιώργο Β. Καραζάνο.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Οι αιτούντες 1) μη κερδοσκοπικός αστικός Συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ

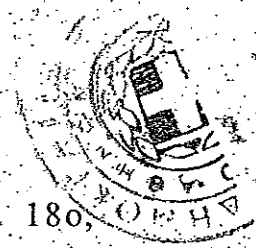
4

ΛΟΓΟΥ, 2) μη κερδοσκοπικός αστικός Συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΤΟΥΣ, 3) μη κερδοσκοπικός αστικός Συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΩΝ «ΦΟΙΒΟΣ» και 4) Συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟΥ - «ΘΕΣΠΙΣ» Συν.Π.Ε. και ήδη καθ' ων η αίτηση-κλήση - εφεσίβλητοι, με την από 25 Ιουλίου 2005 αίτησή τους προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), που έχει κατατεθεί με αριθμό 12151/2005, ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο, δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων, εξέδωσε την υπ' αριθμόν 9475/2008 οριστική του απόφαση, με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αίτηση.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε η τότε καθ' ης η αίτηση και ήδη αιτούσα-καλούσα - εκκαλούσα, με την από 6 Φεβρουαρίου 2009 έφεσή της προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί με αριθμό 1110/2009, δικάσιμος της

οποίας αρχικώς ορίστηκε η 14η Μαΐου 2009 (Τμήμα 18ο, πινάκιο 5), πλην όμως η συζήτησή της δεν διεξήχθη λόγω μη νομότυπης σύνθεσης του δικάσαντος Δικαστηρίου, αφού δεν συμμετείχε στη σύνθεσή του ο απέχων γραμματέας.

Ήδη η υπόθεση επανέρχεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο τούτο, με την από 14 Μαΐου 2009 κλήση της εκκαλούσας, που έχει κατατεθεί νόμιμα με αριθμό 1584/2009, δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου (αριθμός πινακίου 4) και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, Πάνος Αλεξανδρής και Γιώργος Καραζάνος, κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους και παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου με δηλώσεις τους κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη έφεση της καθ'ης η αίτηση και ήδη εκκαλούσας κατά των αιτούντων και ήδη εφεσιβλήτων και της υπ' αριθμ. 9475/2008 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δίκασε τη διαφορά των διαδίκων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών

3ο φύλλο της υπ' αριθμ. 657/2010 αποφάσεως του
Πρωτοδικείου Αθηνών

μέτρων, η οποία φέρεται προς συζήτηση με την από 14-5-2009 κλήση της καθ' ης, έχει ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως. Πρέπει επομένως να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της κατά την ίδια διαδικασία. Πρέπει να σημειωθεί ότι στην προκείμενη υπόθεση δεν ισχύει η από το αρθ. 699 ΚπολΔ απαγόρευση ασκήσεως ενδίκων μέσων, διότι δεν πρόκειται για απόφαση, με την οποία γίνεται δεκτή ή απορρίπτεται αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αλλά απόφαση, με την οποία τέμνεται οριστικά η διαφορά, σύμφωνα με το αρθ. 18 του ν. 2121/1993 και της οποίας απλώς η εκδίκαση γίνεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. (βλ. ΟΛΑΠ 21/2002 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1265/2004 ΝΟΜΟΣ Εφ Αθ. 8472/2006 αδημ)

Στην από 25-7-2005 αίτηση που άσκησαν οι αιτούντες μη κερδοσκοπικοί αστικοί συνεταιρισμοί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ισχυρίστηκαν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρθ. 54 και 55 του ν. 2121/1993, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των έργων των μελών τους (όπως τα ονόματα αυτών αναφέρονται στο δικόγραφο), ότι ειδικότερα ο πρώτος έχει ως μέλη δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες, ο

δεύτερος δημιουργούς έργων εικαστικών τεχνών, ο τρίτος φωτογράφους και ο τέταρτος θεατρικούς συγγραφείς (καθώς και τους δικαιοδόχους τους), οι οποίοι τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση του περιουσιακού τους δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί των έργων τους και του συγγενικού τους δικαιώματος, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα εύλογης αμοιβής του αρθ. 18 του ν. 2121/1993 επί της αξίας των τεχνικών μέσων που είναι πρόσφορα για την αναπαραγωγή του ήχου και της εικόνας (οπτικοακουστικών έργων). Ότι κοινοποίησαν στην εναγομένη, στις 14-6-2004, εξώδικη δήλωση, με την οποία την κάλεσαν να τους καταβάλει την αμοιβή που προβλέπεται από την παρ. 3 του αρθ. 18 του ν. 2121/1993 και παράλληλα να υποβάλει με την ιδιότητα της εισαγωγέα, εντός μηνός από την παραλαβή της ανωτέρω εξώδικης δήλωσης, προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) την προβλεπόμενη από το νόμο υπεύθυνη δήλωση, σχετικά με τη συνολική αξία των φωτοτυπικών συσκευών, του χαρτιού (κατάλληλου για φωτοτυπίες), των σαρωτών-scanners και των αποθηκευτικών μέσων με χωρητικότητα μικρότερη των 100 mbytes, που εισήγαγε κατά το χρονικό διάστημα από 10-9-2002 έως 31-12-2002 και ότι αυτή είναι η πραγματική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Με βάση το ιστορικό αυτό ζήτησε, επικαλούμενη ότι η εναγομένη δεν προέβη σε καμία ενέργεια, να υποχρεωθεί αυτή να υποβάλει προς τον ΟΠΙ υπεύθυνη δήλωση, η οποία θα υπογράφεται από τον κατά το καταστατικό της νόμιμο εκπρόσωπό της και θα αναφέρει τη

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

συνολική αξία εισαγωγής των παραπάνω αναφερομένων εμπορευμάτων, και ότι αυτή είναι η πραγματική τους αξία. Ζήτησε επίσης να απειληθεί κατά αυτής και υπέρ των αιτούντων χρηματική ποινή ύψους 29.347 ευρώ για την περίπτωση μη συμμόρφωσής της προς την εκδοθησόμενη απόφαση και να καταδικαστεί στη δικαστική τους δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, δέχθηκε εν μέρει την αίτηση. Κατά της ανωτέρω απόφασης παραπονείται η εκκαλούσα, για λόγους που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση και να απορριφθεί η αίτηση.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των αρθ. 18 παρ. 3,4 και 6 του ν. 2121/1993 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων», όπως συμπληρώθηκε με το ν. 2435/1996, εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς, πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικά μηχανήματα, χαρτιά κατάλληλα για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη

δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων. Σε κάθε περίπτωση, ο υπολογισμός γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο ή την χόνδρική ή τη λιανική πώληση. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο, εισπράττεται δε από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης, που καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων, οι οποίοι επιλέγουν τον οφειλέτη. Κάθε Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως, κατά το ν. 1599/1986, προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας α) τη συνολική αξία των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικών μηχανημάτων, χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες, ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλων τεχνικών μέσων, τα οποία χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή έργου κατά τα ανωτέρω και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε και β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση σχετικής πρόσκλησης, ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον ΟΠΙ την ως άνω υπεύθυνη δήλωση, υπογεγραμμένη από τον ίδιο, όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον, κατά το καταστατικό, εκπρόσωπό της, όταν πρόκειται για εταιρεία. Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποβολή

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

5ο φύλλο της υπ' αριθμ. 657/2010 απόφασης του
Ελεγκτικού Συνεδρίου Αθηνών

της υπεύθυνης δήλωσης, το Μονομελές Πρωτοδικείο, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με την απειλή, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσής του, χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού 1.000.000 δρχ. μέχρι 10.000.000 δρχ. Με τις διατάξεις αυτές θεσπίστηκε εύλογη αμοιβή υπέρ των δημιουργών, ως αντιστάθμισμα, επειδή επιτράπη η ελεύθερη αναπαραγωγή πνευματικών έργων για ιδιωτική χρήση, χωρίς την άδειά τους. Επειδή δε δεν είναι πραγματικά εφικτό να ελεγχθεί και να διαπιστωθεί η αναπαραγωγή με τεχνικά μέσα συγκεκριμένων έργων, προερχομένων από συγκεκριμένους δημιουργούς, δεν τέθηκε ως προϋπόθεση της γέννησης ούτε του απαιτητού της εύλογης αμοιβής, η επίκληση και απόδειξη αναπαραγωγής ορισμένου έργου, αλλά η εύλογη αμοιβή, στα πλαίσια του αρθ. 18, υπολογίζεται στο σύνολο των τεχνικών μέσων και συσκευών που κρίνονται πρόσφορα για αναπαραγωγή, ανεξαρτήτως του εάν αυτά θα αναπαραχθούν, προστατευόμενα, με βάση τους κανόνες της πνευματικής ιδιοκτησίας (βλ Κουμάντος Πνευματική Ιδιοκτησία εκδ 8^η σελ 239 επ., ΕφΑθ 4065/2006, ΕφΑθ 4438/2008). Περαιτέρω κατά τη διάταξη του αρθ. 54 παρ. 1 εδ α και 3 εδ α του ν. 2121/1993 οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε

Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας, που έχουν αποκλειστικό αυτό το σκοπό, τη διαχείριση ή την προστασία ή τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Η ανάθεση μπορεί να γίνεται είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών είτε με την παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας και, κατά το αρθ. 55 του ιδίου νόμου, οι Οργανισμοί αυτοί έχουν τις αρμοδιότητες α)...β)... γ)...δ) να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το αρθ. 18 παρ. 3 του παρόντος νόμου και να την διανέμουν μεταξύ των δημιουργών ε) να προβαίνουν σε κάθε διοικητική, δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως να υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων να εγείρουν αγωγές στ) να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών...».

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι για να είναι ορισμένη η αίτηση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, με την οποία ζητά να υποχρεωθούν οι οφειλέτες της εύλογης αμοιβής του αρθ. 18 παρ. 3 του ν.2121/1993 να υποβάλουν στον ΟΠΙ την υπεύθυνη δήλωση που προβλέπεται από το παραπάνω άρθρο, πρέπει να αναφέρει ότι ο Οργανισμός έχει συσταθεί νόμιμα, ότι έχει εξουσία διαχείρισης περιουσιακού δικαιώματος μιας συγκεκριμένης κατηγορίας δημιουργών, για τω υποποίηση ενεργεί, είτε με

μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματός αυτών, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, ότι κοινοποίησε στον υπόχρεο οφειλέτη γραπτή πρόσκληση για να προβεί στην υποβολή της υπεύθυνης δήλωσής προς τον ΟΠΗ και ότι ο τελευταίος, αν και είχε υποχρέωση, δεν υπέβαλε τη σχετική υπεύθυνη δήλωση μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίησή σε αυτόν της νόμιμης πρόσκλησης.

Σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν, η αίτηση περιέχει όλα τα απαραίτητα για τη θεμελίωσή της στοιχεία, χωρίς να είναι ανάγκη για την πληρότητα αυτής να αναφέρεται το περιεχόμενο των καταρτισθέντων μεταξύ των αιτούντων και των μελών τους συμβάσεων, ο χρόνος κατάρτισης και λήξης τους, η διάρκειά τους και τα λοιπά στοιχεία των μελών των αιτούντων (υπηκοότητα, διεύθυνση κατοικίας κλπ), καθώς και τα προστατευόμενα έργα. Συνεπώς ο λόγος περί αοριστίας της αίτησης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Επίσης ως αλυσιτελώς προτεινόμενος πρέπει να απορριφθεί και λόγος της έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι οι συσκευές και τα τεχνικά μέσα που εισάγει, προορίζονται για την πώλησή τους σε επιχειρήσεις, υπηρεσίες και οργανισμούς, περίπτωση που εξαιρείται με βάση το αρθ. 18 παρ. 1 περ. β του ν.2121/1993, αφού, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, δεν τίθεται ως προϋπόθεση της γέννησής και του απαιτητού της εύλογης

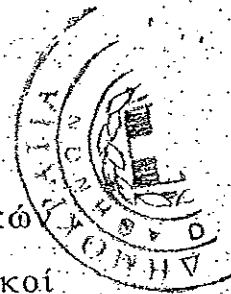

αμοιβής η αναπαραγωγή κάποιου έργου, αλλά αυτή υπολογίζεται στο σύνολο των τεχνικών μέσων και συσκευών που κρίνονται πρόσφορα για αναπαραγωγή και δεν συνδέεται η υποχρέωση καταβολής της αμοιβής με τη συντελεσμένη αναπαραγωγή των έργων. Η δυνατότητα χρησιμοποίησης των αντικειμένων αυτών για ιδιωτικές αναπαραγωγές αρκεί και κατά συνέπεια δεν απαλλάσσει από την καταβολή της αμοιβής των δημιουργών τυχόν απόδειξη ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το αντικείμενο δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για ιδιωτική αναπαραγωγή. Η αποσύνδεση της καταβολής της αμοιβής από συγκεκριμένη αναπαραγωγή επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι ο νομοθέτης καθόρισε το ύψος σε πάγιο ποσοστό, διαφορετικό για κάθε κατηγορία αντικειμένων, ανάλογα με την πιθανότητα χρησιμοποίησής τους για ιδιωτική αναπαραγωγή και δεν καθόρισε το ύψος αυτής κατά περίπτωση και σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια. Μάλιστα ο υπολογισμός της γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση των αντικειμένων από το εργοστάσιο, έτσι ώστε οι οφειλότες της εύλογης αμοιβής περιορίζονται στους εισαγωγείς και τους παραγωγούς των παραπάνω αντικειμένων(βλ ΕφΑθ 4065/2007 ο.π., ΕφΑθ1953/2008). Σε περίπτωση που η αναπαραγωγή γίνεται στα πλαίσια μιας επιχείρησης ή υπηρεσίας κλπ, τότε εκτός από την επιβάρυνση, που έτσι και αλλιώς θα επιβάλλεται, απαιτείται και άδεια του δημιουργού(βλ και εισηγητική έκθεση)

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Από την υπ' αριθμ. 1544/2006 ένορκη βεβαίωση, που συντάχθηκε ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, μετά από νομότυπη κλήτευση των αιτούντων (βλ. υπ' αριθμ. 9479-9482/24-1-2006 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών) και από τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν νομίμως οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Οι αιτούντες αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των έργων των μελών τους και έχουν συσταθεί με τις υπ' αριθμ. 8/1996, 21/1995 8/1998 και 5/2002 αντίστοιχες πράξεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που καταχωρήθηκαν στο οικείο μητρώο συνεταιρισμών, η δε λειτουργία τους εγκρίθηκε με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/Β/30-12-1997, ΦΕΚ 939/Β/22-10-1997, ΦΕΚ 1052/Β/4-6-1999 και ΦΕΚ 1147/Β/3-9-2002). Με την έγκριση της λειτουργίας τους από τη διοίκηση εγκρίθηκε η ύπαρξη ενός ελαχίστου ορίου αντιπροσωπευτικότητάς τους. Τα μέλη τους, ορισμένα από τα οποία αναφέρονται ενδεικτικά στην αίτηση, είναι του πρώτου δημιουργοί έργων

του λόγου, του δεύτερου δημιουργοί έργων των εικαστικών τεχνών, του τρίτου φωτογράφοι και του τέταρτου θεατρικοί συγγραφείς, και έχουν αναθέσει στους αιτούντες, με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις, τη διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί των έργων τους και του συγγενικού τους δικαιώματος, μεταξύ των οποίων και του δικαιώματος της εύλογης αμοιβής του αρθ. 18 του ν. 2121/1993 επί της αξίας των τεχνικών μέσων αναπαραγωγής, φωτοτυπικών συσκευών, χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία και ηλεκτρονικών υπολογιστών. Η καθής εισάγει και εμπορεύεται φωτοτυπικές συσκευές, σαρρωτές, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία, διαφόρων διαστάσεων, και αποθηκευτικά μέσα με χωρητικότητα μικρότερη των 100 Mbytes. Οι αιτούντες, με την από 20-5-2004 εξώδικη δήλωσή τους, που επιδόθηκε στην καθ' ης στις 14-6-2004, την κάλεσαν να τους καταβάλει την αμοιβή που ορίζεται στο αρθ. 18 παρ. 3 του ν. 2121/1993, ανερχόμενη σε 4% επί της αξίας εισαγωγής των φωτοτυπικών συσκευών, του χαρτιού (κατάλληλου για φωτοτυπία), των σαρρωτών και των αποθηκευτικών χώρων, με χωρητικότητα μικρότερη των 100 Mbytes, για το χρονικό διάστημα από 10-10-2002 έως 14-6-2004 και παράλληλα να δηλώσει στον ΟΠΙ με υπεύθυνη δήλωση, εντός μηνός από την παραλαβή της, τη συνολική αξία των παραπάνω ειδών, που εισήγαγε κατά το χρονικό διάστημα από 10-9-2002 έως 31-12-2002, επιβεβαιώνοντας ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική τους αξία, χωρίς καμία απόκρυψη. Η καθ' ης δεν

Θεωρήθηκε

Η Εισηγήτρια

υπέβαλε την ανωτέρω δήλωση εντός μηνός, αλλά απέστειλε στους αιτούντες την από 6-8-2004 εξώδικη δήλωση απάντηση, με την οποία τους ενημέρωσε ότι κατά το χρονικό διάστημα από 10-9-2002 έως 31-12-2002 δεν εισήγαγε φωτοτυπικές συσκευές (συμπεριλαμβανομένων των τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων) ούτε χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες, ούτε σαρρωτές, ούτε αποθηκευτικά μέσα με χωρητικότητα μικρότερη των 100 Mbytes. Μετά την άσκηση της κρινόμενης αίτησης η καθής προέβη δια του νομίμου εκπροσώπου της στην από 16-4-2008 υπεύθυνη δήλωση προς τον ΟΠΙ, με την οποία δήλωσε ότι κατά το χρονικό διάστημα από 10-9-2002 έως 31-12-2002 δεν εισήγαγε κανένα από τα προαναφερθέντα είδη και κατά συνέπεια η συνολική αξία εισαγωγής αυτών ήταν μηδενική, με τη σημείωση ότι “η ως άνω δήλωση δεν καταλάμβανε είδη, τα οποία ενδεχομένως εισήχθησαν και στη συνέχεια επανεξήχθησαν ή και τα οποία δεν πωλήθηκαν σε τρίτους, αλλά παρακρατήθηκαν ή και αναλώθηκαν από την εταιρεία για τις εσωτερικές επιχειρησιακές της ανάγκες ή και τα οποία διακριβωμένα πωλήθηκαν σε επιχειρήσεις, υπηρεσίες ή οργανισμούς, δεδομένου ότι τα εν λόγω είδη δεν εμπίπτουν στους σκοπούς του αρθ. 18 του ν. 2121/1993, για τους οποίους υποβάλλεται η ως άνω δήλωση, διότι δεν είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (ή για

ιδιωτική χρήση εντός της ελληνικής επικράτειας)". Πλην όμως η παραπάνω δήλωση δεν καλύπτει τις προϋποθέσεις του νόμου, αφού η καθής προβαίνει αυθαίρετα σε ερμηνεία του νόμου και δεν δηλώνει τα είδη που εισήγαγε, με το αιτιολογικό ότι προορίζοντο για επιχειρήσεις, υπηρεσίες και οργανισμούς κλπ. Τέλος ο λόγος της έφεσης ότι το δικαίωμα των αιτούντων για καταβολή της αμοιβής έχει παραγραφεί λόγω παρέλευσης πενταετίας, κατ' αρθ. 250 ΑΚ, και συνεπώς δεν συντρέχει λόγος για την υποβολή της σχετικής δήλωσης, πρέπει να απορριφθεί, διότι, ανεξάρτητα από την αοριστία του, δεν είναι νόμιμος, αφού η παραγραφή δεν είναι πενταετής αλλά εικοσαετής (βλ. Εφ. Θεσ. 1002/2008, Εφ. Θεσ. 954/2008 Αρμενόπουλος 2009 204 και 352, Εφ. Αθ. 672/2006 αδημ). Τέλος η προσκομιζόμενη από την καθ' ης από 28-11-2008 υπεύθυνη δήλωση δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, διότι, όπως αναφέρεται σε αυτή, υποβλήθηκε από την καθ' ης προς συμμόρφωση με το διατακτικό της πρωτόδικης απόφασης, με το οποίο, κατά δήλωσή της, δεν συμφωνεί και δεν παραιτείται των δικαιωμάτων της. Με βάση τα ανωτέρω, ορθά εφάρμοσε το νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και δεν έσφαλε που δέχθηκε εν μέρει την αίτηση, έστω και με εν μέρει διαφορετική αιτιολογία που αντικαθίσταται με την παρούσα, όσα δε περί του αντιθέτου υποστηρίζει η εκκαλούσα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα, όπως και η έφεση στο σύνολό της. Η δικαστική δαπάνη των εφεσιβλήτων, για τον παρόντα βαθμό

Θεωρήθηκε:
Η Εισηγήτρια

4

δικαιοδοσίας, θα πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της
εκκαλούσας(αρθ 176 και 183 ΚΠολΔ)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με παρόντες τους διαδίκους

Δέχεται τυπικά την έφεση

Απορρίπτει αυτή ως προς την ουσία και

Καταδικάζει την εκκαλούσα στη δικαστική δαπάνη των
εφεσιβλήτων, που ορίζει σε τετρακόσια(400)ευρώ

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 28
Ιανουαρίου 2010 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι
διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι, στις 9
Φεβρουαρίου 2010.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο

ΦΕΡΡΗΘΗΚΕ

Τη 22.02.2010

2.2.ΜΑΡ. 2010

Προγραμματίας

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΝΗΣ